WÓJT GMINY
WAŁCZ
woj. zachodniopomorskie

Wałcz, dnia 02.10.2017 r.

Nr. Ks.INT.310.III.5.2017.PŚ

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14 j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201 z późń. zm.) Wójt Gminy Wałcz stwierdza, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 05.07.2017 r. (data wpływu 07.07.2017 r.)o wydanie indywidualnej interpretacji w zakresie należnej wysokości podatku od nieruchomości w roku 2017 z tytułu eksploatacji elektrowni wiatrowej jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

W dniu 07.07.2017 r. do Wójta Gminy Wałcz wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji dotyczący wysokości podatku od nieruchomości w roku 2017 wynikającego z tytułu eksploatacji elektrowni wiatrowej.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca eksploatuje elektrownie wiatrową w na działce nr 16.07.2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961), która wprowadza nową definicję obiektu budowlanego, zgodnie z którą elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego.

Wątpliwości wnioskodawcy budzi zapis art. 17 ww. ustawy, który stanowi, iż „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy" oraz brak powiązania przepisów ww. ustawy z innymi ustawami i niejednolitość wykładni.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

„Czy przepisy Ustawy o inwestycjach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości umożliwiają stwierdzenie, że dotychczasowa podstawa podatku od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych uległa zmianie i w związku z tym w roku 2017 należy ustalić nowy wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowej w zlokalizowanej na działce ewid. nr gm. Wałcz".

Zdaniem wnioskodawcy „W obliczu przytoczonych wątpliwości dotyczących przepisów Ustawy o inwestycjach stwierdza, że nie wpłynęły one na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązujący od 2017 r. wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowej w zlokalizowanej na działce obręb

gm. Walcz. Podatek od nieruchomości powinien być zatem uiszczany w dotychczasowej wysokości".

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Podstawą opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości jest art. 1 a ust.1 pkt. 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2017. 1785 z póź. zm.).

Za budowlę przepisy ww. ustawy uznają obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2017. 1332 t.j) za obiekt budowlany uznaje budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Budowlą zaś jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową (art. 3 pkt. 1 i 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 2 pkt. 1 obowiązującej od dnia 16 lipca 2016 r. ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961) elektrownią wiatrową jest budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, (takich jak: wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) o mocy większej niż moc mikro instalacji w rozumieniu art. 2 pkt. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Podkreślić przy tym należy, iż katalog wskazanych w tym przepisie części elektrowni wiatrowej nie jest zamknięty, gdyż ustawodawca posłużył się pojęciem „składającej się co najmniej z ...".

Jednocześnie na mocy art. 9 ww. ustawy dokonano zmian w art. 3 pkt. 3, art. 82 ust. 3 i w załączniku do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane eliminując elektrownię wiatrową z definicji budowli oraz wprowadzając ją do art. 82 ust. 3 pkt. 5 b ustawy i załącznika w tabeli wiersz kategoria XXIX - wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe.

Mając na względzie fakt, iż taki obiekt jak elektrownia wiatrowa nie spełnia ani cech budynku, ani obiektu małej architektury, na potrzeby podatku od nieruchomości winien być klasyfikowany jako budowla.

Art. 17 ww. ustawy stanowi zaś o tym, iż od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.

Przyjęte na mocy ww. ustawy regulacje sprawiają, iż elektrownie wiatrowe są budowlami w rozumieniu prawa budowlanego składającymi się jednakże nie tylko z fundamentów i wieży, ale także części techniczno-elektronicznych turbiny.

W konsekwencji przyjęcia nowej legalnej definicji elektrowni wiatrowej dokonano zmiany definicji budowli zamieszczonej w art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane.

Jednocześnie wprowadzono elektrownie wiatrowe do tabeli w załączniku do ww. ustawy co umożliwia powołanie się w niniejszej sytuacji na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego.

Zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego wyrażonym w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 września 2011 r. sygn. akt. P 33/09 dotyczącym opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli stwierdzono, iż „za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt. 1 lit. b ustawy Prawo budowlane, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno - użytkową".

Biorąc pod uwagę powyższe regulacje należy stwierdzić, iż od dnia 01.01.2017 r. zgodnie z brzmieniem art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane a za budowlę, w rozumieniu art.1 a ust. 1 pkt. 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy uznać fundament, posadowioną na nim wieżę wraz z częścią techniczno – elektroniczną turbiny.

Ewentualne wątpliwości interpretacyjne dotyczące powyższej kwestii przesądza art. 17 ww. ustawy, który reguluje wprost kwestie podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych w ten sposób, że w/w podatek w 2016 r. ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Wprowadzenie powyższego przepisu do ustawy i jego brzmienie nie mogą być, także w powiązaniu z pozostałymi zmianami w zapisach ustawy Prawo budowlane, interpretowane inaczej jak jednoznaczna dyspozycja dokonania zmian w sposobie opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości od dnia 01.01.2017 r.

Dokonane zmiany w obowiązującym stanie prawnym sprawiają, iż w znacznej mierze uległ dezaktualizacji ukształtowany dorobek doktryny i orzecznictwa dotyczący opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie ze stanowiskiem WSA w Bydgoszczy (wyrok z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt I SA/Bd 866/16), WSA w Łodzi (wyrok z dnia 24 marca 2017 r., sygn. akt I SA/Łd 1/17) oraz WSA w Gorzowie Wielkopolskim (wyrok z dnia 08.03.2017 r., sygn. akt I SA/Go 56/17), Wyrok WSA w Olsztynie (I SA/Ol 290/17), Wyrok WSA w Białymstoku (I SA/Bk 107/17) oraz Wyrok WSA w Szczecinie (I SA/Sz 181/17) nowa wyższa wartość elektrowni wiatrowej stanowi podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze stanowisko jest zgodne z opinią opublikowaną w Przeglądzie Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych wrzesień 2016 r. oraz opiniami Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Energii.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10, 70 - 001 Szczecin po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2017 r., poz. 1370).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Ponadto należy zaznaczyć, iż skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w

postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności, oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego, w przypadku, o którym mowa w art. 52 § 3 i 4, dowód, że skarżący wezwał właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa (art. 57 § 1 pkt. 1 - 4 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Gminy Wałcz, ul. Dąbrowskiego 8, 78 – 600 Wałcz.

Z up. WÓJTA GMINY
Marian Kasmalski
Z-ca Wójta Gminy